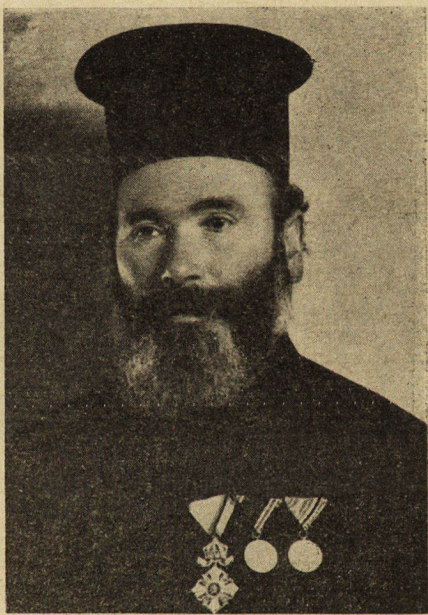

вруарий. Той е произлѣзълъ отъ голѣмия и старъ родъ *Пиперковци*, чиито потомци вървятъ така: Отъ *Нейко* — синове: *Сжби*, отъ него *Нейко*; отъ *Сжби* (срѣденъ клонъ) — синъ *Димитъръ* — негови синове: *Недѣлко* (свещеноикономъ), неговъ синъ *Димитъръ*; *Сжби* (подполковникъ); лѣвъ клонъ: *Нейко* — свещеникъ *Димитъръ*, *Нейко* (учителъ); дѣсенъ клонъ: *Нейко*, *Сжбо*, *Цоню*, *Димитъръ*, *Нейко*, *Стефанъ*, адвокатъ.

11. Свещеникъ *х. Петъръ Мановъ*, синъ на епитропъ *Мано*, главенъ настоятелъ за съграждане на последната църковна и прицърковното училище, роденъ въ 1832 г., починалъ на 1916 г. — на 84 годишна възраст. Неговиятъ родъ се развива така: *Нейко*: синъ *Мано*, епитропъ; *Манови* синове: *Недѣлко*, кметъ, *х. Петъръ*, свещеникъ, *Петъръ* внукъ, търговецъ; подсиновени отъ *Недѣлка* — *Димитъръ* и *Пена*, тѣхенъ синъ свещеноикономъ *Недѣлко* *Димитровъ*.

12. Свещеникъ *Недѣлко Димитровъ*. Той е до 1941 г. енорийски свещеникъ, роденъ на 24 юлий 1882 г., отъ рода *Пиперковци*, и починалъ отъ злополука заедно съ синъ си *Димитъръ* на 1941 г.

Отецъ *Недѣлко* билъ свършилъ Софийската духовна семинария въ 1904 г., учителствувалъ 3 години и ржкоположенъ за свещеникъ на 28 августъ 1907 год. Въ Балканската и Общобединителнѣвойни (1912-1918 г.), той изпълнявалъ длѣжността воененъ свещеникъ и, по представление на военитѣ власти, е отличенъ отъ Св. Синодъ съ официя (служба) протоиерей на 16 мартъ 1919 г.

Свещеноикономъ *Недѣлко Димитровъ* (1882 24. VII. — 1941).

Управлявалъ съ ревностъ богослужебната си длѣжностъ, отецъ *Недѣлко* проявявалъ и широка обществена и просвѣтно-културна дейностъ. Той участвувалъ въ всички сдружения и общоселски предназначения и поддържалъ при църквата съответна библиотека и малък музей. Заинтересувалъ е много просвѣтени жени, които членуватъ на библиотеката му, взиматъ книги за домашно четене и подпомагатъ въ своя кржгъ общото развитие и благочестие на народа.